

(Kort bemærkning).

Tove Lindbo Larsen (S):

Jeg vil gerne spørge fru Karen Højte Jensen, om ikke hun er enig med mig i, hvis man skal sende nogle ensartede budskaber ud og man skal undgå at skabe forvirring, hvad der selvfølgelig er rimeligt og rigtigt, at det kræver, at man ofrer noget på forskning og undersøgelser i et omfang, som vi hidtil ikke har kendt.

Fru Karen Højte Jensen nævnte, at forbud gør det ikke. Jeg ved ikke, hvad det skal stilles i relation til. Hvis der er nogle stoffer, som man konstaterer er farlige, u hensigtsmæssige og overflødige, skal vi så ikke have et forbud mod at anvende dem f.eks. i industrien? Jeg stiller spørgsmålet!

(Kort bemærkning).

Karen Højte Jensen (KF):

Jeg er enig med fru Tove Lindbo Larsen i, at forskning naturligvis er nødvendig, men jeg ser meget tit alligevel, at der også kan ligge forskning bag forskellige udsagn.

Jeg mener, at jeg var vidne til i går, at man nu fortalte, at slik ikke var farligt for tænderne, og det har man ellers hørt i mange år. Jeg mener, at det er med til at skabe forvirring hos befolkningen, når vi får så mange forskelligrettede udsagn.

(Kort bemærkning).

Tove Lindbo Larsen (S):

Hvor jeg dog kender den kliché, at nu er der noget, der er lavet om, at vi nu i mange år har troet, at sådan og sådan var det.

Jeg synes, at man skal anerkende – også på dette område – at der er forskningsresultater, som vi tager til indtægt. Vi kan f.eks. i byggeindustrien komme med det ene forslag efter det andet, hvor man siger, at tidligere var det sådan, nu er det det ikke mere. Det er for mig at se noget af et magelighedsproblem for mange mennesker, hvis man ikke vil anerkende, at der på f.eks. det kulinariske område ikke også sker nogle ændringer. Det er vigtigt, at vi er åbne over for nye resultater.

Birgitte Husmark (SF):

Såvel mennesker som regeringer skal kendes på deres gerninger og ikke på deres ord.

Ordene er mange; såvel redegørelsen som det tidligere udsendte værk bestående af 300 sider såkaldt dokumentationsdel og 50 sider programdel er fulde af ord, men da regeringen efterhånden har siddet i alt for mange år, om end i lidt forskellige udgaver, er der faktisk nogle gerninger at bedømme den på.

Som ministeren selv skriver, er forebyggelsen ikke noget nyt, men nyt er at få en samlet fremstilling og dermed at kunne holde ordene op imod regeringens forslag og Folketingets vedtagelser. Vigtigt er det nok at holde sig det næstsidste afsnit i redegørelsen for øje, hvor der står, og jeg citerer:

»Med hensyn til det økonomiske er det regeringens opfattelse, at midlerne til løsning af forebyggelsesopgaverne må findes inden for de eksisterende rammer ved omprioritering.«

Hertil må vi fra SF sige, at det er uendelig meget lettere at få øje på nedskæringerne end på nye forebyggende initiativer – det være sig inden for de af regeringen prioriterede 5 indsatsområder eller inden for det generelle forebyggelsesarbejde.

Ministeren citerer sin foregængers 1½ år gamle redegørelse til Folketinget, hvor den daværende sundhedsminister sagde: »Allerede i dag foregår der et utrolig omfattende forebyggende arbejde. Det foregår ofte uden for sundhedsvæsenet og kaldes noget andet; det hedder triysel, livskvalitet, høj boligstandard, rent miljø, sikker trafik, godt arbejdsmiljø, sikre produkter, sund ernæring og godt nærmiljø.«

Når jeg bruger så megen tid på at gentage disse ord fra den tidligere konservative minister, er det for at sætte dem i relief i forhold til regeringens program og i forhold til landets situation i dag.

De handlinger, vi ser, er nedskæring af Arbejdstilsynets budget i kroner og øre på trods af arbejdstidsnedsættelse og pris- og lønstigninger. Vi ser en varsling af afskedigelse af 45 medarbejdere på Statens Byggeforskningsinstitut på trods af planer om ekstra indsats på indeklimaområdet.

Socialministerens redegørelse for regeringens politik om børn og børnefamiliers vilkår tillader sundhedsministeren sig også at nævne, et område, hvor vi netop har fået en ordning, der betyder, at kontanthjælpsmodtagere nu skal betale et betragteligt beløb for at have et barn i daginstitution. Det vil ikke kunne lade